

கம்பனி

இலக்கிய இலக்கணத் திங்களிதழ்

திருவள்ளூர் ஆண்டு ௨0௩௩-மேழம்-௧ (14-04-2002)

ஆசிரியர்

கவிஞர் க். பாரத்தாசன்

(29-04-1891 - 21-04-1964)

மாண்புடைய பாவேந்தே

வணங்குகிறேன்!

தேனூறும் கவிக்களையே தீட்டி வைத்துக்
தென்மொழியின் காவலனாய்த் திகழ்ந்தாய்! இங்குக்
கூனூறும் பொய்க்கதையில் குலைந்தார் தம்மைக்
கூர்மதியால் சீராக்கி நின்றாய்! பூக்கண்
தானூறும் மதுவொடுமுகக் கன்பும் சேர்ந்த
தனிச்சுவையும் உன்தம்முகக் கணையும் ஆமோ?
வானூறும் வளர்மதிபோல் ஓளியைத் தந்த
மாண்புடைய பாவேந்தே! வணங்கு கின்றேன்!

கம்பனி கழகம், பிராக்.

கம்பன்

இலக்கண இலக்கியத் திங்களிதழ்

ஆண்டு-உ திங்கள்-அ

"யாரொடும் பகை
கொள்ளலன் என்ற பின்
போர் ஓடுங்கும், புகழ்
ஓடுங்காது"

ஆசிரியர்

கவிஞர் கி. பாரததாசன்

கம்பன் குழுவின்

நந்தா தாமோதரன்,
இரவீச்சந்திரன், கிர்தரன்,
சின்னையாகோபாலபிள்ளை,
மோரோ நடராசன்

வெளியீடு

கம்பன் கழகம்
பிரஞ்சு தம்பி ஆய்வுக் கழகம்
பிரான்சு

அஞ்சல் தொடர்புகளுக்கு

Poète K. BHARATHIDASAN
6 RUE PAUL LANGEVIN
95140 - GARGES LES GONESSE
FRANCE
Tél: 01 39 86 86 53
E-mail
bharathidasan @ wanadoo. fr
http// kamban. ifrance. com

வருகின்ற படைப்புகளைச்
சுருக்கவும், திருத்தவும்
ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு.
படைப்புகள் நல்லதமிழில்
அமைதல் வேண்டும்.

மொழியும் நாடும்

(தொடர்ச்சி)

வேறு வேறு பாசைகள் கற்பாய் - நீ
வீட்டு வார்த்தை கற்கிலாய் போ! போ! போ!

தாய்மொழியைக் கற்காமல் மற்ற மொழிகளைக் கற்பவனே போ! போ! போ!
என்று பாடிய பாரதியின் முழக்கத்தை உணர்வீர்!

தாய்மொழியையும் அதிலுள்ள இலக்கியங்களையும் மதிக்காமல்
வேற்றுமொழிக்குத் தங்களை அடிமையாக்கிக் கொண்டவர்கள் தமிழ் நாட்டில்
இருக்கும் அளவிற்கு வேறு எந்த நாட்டிலும் இல்லையெனக் கூறலாம்!

காக்கா, குயில், சேவல், , இவை ஒவ்வொன்றும் தன் குரலிலேயே கத்தும்.
காக்கா குயில் போல் கூவாது. சேவல் காக்கா போல் கரையாது. ஆனால் தமிழன்
மட்டும் தன் மொழியில் பேசுவதை விடப் பிறமொழியில் பேசுவதை
விரும்புகின்றான். அயல்மொழி மேல் அடிமையாய்க் கிடக்கின்றான்.

இரண்டு ஆங்கிலியர்கள் சந்தித்தால் ஆங்கிலத்தில்தான் பேசுவார்கள். இரண்டு
சப்பானியர் சந்தித்தால் சப்பான் மொழியில்தான் பேசுவார்கள். ஆனால் இரண்டு
தமிழர்கள் சந்தித்தால் அயல்மொழியில்தான் பேசுவார்கள்.

தாய்மொழிப் பற்றில்லாத இடத்தில் முன்னேற்ற முயற்சி எங்கனம் உருக்
கொள்ளும். முன்னேற்றத்திற்கு உயிர் தாய்மொழி அன்றோ. அதன் மீது கவலை
செலுத்தாதிருப்பின் நாட்டின் கவலை எவ்வாறு நீங்கும். தாய்மொழி வளராத நாடு
ஒரு நாடும் உரிமை பெறாது. தாய்மொழி நாட்டம் உரிமை நாட்டமாகும்.
உரிமைக்கு முதற்படி தாய்மொழியை ஒப்பும் முயற்சியே. தமிழ் நாட்டார் தாய்மொழி
மீது கருத்தைச் செலுத்த வேண்டுமெனத் தமிழ்த்தென்றல் திரு. வி. க.
இடித்துரைத்தும் தமிழர் மாறியதாகத் தெரியவில்லை.

பல நூற்றாண்டுகளாய் இசையைக் கூடத் தமிழன் வேற்றுமொழி வழியாகவே
அனுபவித்து வந்தான். பாடுகின்ற பாட்டின் பொருள் தெரியாமலேயே தலையை
ஆட்டித் தாளம் போடுதல் சரியோ? நமக்குத் தெரியாத மொழியில் இசையை
அனுபவிக்க எண்ணுவது மனைவியிடம் வக்கில் வைத்துப் பேசுவதற்கு ஒப்பாகும்
என்றார் கவிஞர் தாகூர்.

பிள்ளைகளுக்குப் பல மொழி கற்றுக் கொடுக்கலாம். அது தவறல்ல.
தாய்மொழியைக் கற்றுக் கொடுக்காமல் இருப்பதே பெரும் தவறாகும். நம்முடைய
பிள்ளைகளுக்குத் தமிழில் பேசவும் எழுதவும் தெரியவில்லை என்றால், பிற்காலத்தில்
அவர்கள் யார்? எந்த இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற கேள்வி எழும்.

முன்பு இல்லமொசுக்குச் சென்ற தமிழர்கள் தம்மின் தாய்மொழியைக் காக்க
மறந்ததனால், இன்று அவர்கள் யார் என்று அறிய முடியாமல், புதிய கலப்பு
இனமாக வாழ்கின்றார்கள். நாங்கள் தமிழர்கள் என்று அவர்களால் சொல்ல
முடியவில்லை. நாங்கள் பிரஞ்சுகாரர்கள் என்று அவர்களால் சொல்ல முடியவில்லை.
நாங்கள் இல்லமொசுகள் என்று அவர்களால் சொல்ல முடியவில்லை. எந்த
இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற கேள்விக்குப் பதில் சொல்ல முடியாமல் அவர்கள்
வாழ்கின்றனர். பிரஞ்சு நாட்டில் வாழும் நம்முடைய பிள்ளைகளுக்கு இந்நிலை
வராமல் காத்தல் நம்முடைய முதல் கடமையாகும்.

பிள்ளைகளுக்குத் தமிழைக் கற்றுக் கொடுத்தால், பள்ளியில் பிரஞ்சுமொழியைச்
சரியாகப் படிக்கமாட்டார்கள் என்ற எண்ணம் இந்தியத் தமிழர்களிடத்தில் உள்ளது.
இவ்வெண்ணம் அறியாமையால் உண்டானதாகும். இளம் வயதில் பல
மொழிகளைக் கற்பது எளிதாகும். தாய்மொழி வழியாக அயல்மொழியை விரைவில்
கற்க முடியும். பிரஞ்சு மொழியைப் படிக்கும் நம் பிள்ளைகள் ஆங்கில மொழியைக்
கற்க வில்லையா? சர்மனி மொழியைக் கற்க வில்லையா? பல மொழிகளைக்
கற்பதினால், பிரஞ்சு மொழியறிவில் நம் பிள்ளைகள் குறைந்து விட்டார்களா?
சிந்திப்பீர்!

(தொடரும்)

தவநீன்றித் தம்ழ் எழுதுவோம்

அவை சிறப்பன்று - அவை சிறப்பல்ல

அன்று, அல்ல என்னும் சொற்களைப் பலர் பொருத்தமற்ற முறையில் எழுதுவதைக் காண்கிறேன். "அன்று" என்பதை ஒருமைக்கும், அல்ல என்னும் சொல்லைப் பன்மைக்கும் பயன்படுத்த வேண்டும். ஒரு பொருளைச் சுட்டி அதை மறுக்கிறபோதுதான் அன்று என்னும் சொல்லைப் பயன்படுத்த வேண்டும். பல பொருள்களைச் சுட்டிக் காட்டி மறுக்க வேண்டிய இடங்களில் அல்ல என்னும் சொல்லைப் பயன்படுத்த வேண்டும். நூல் என்னுடையதன்று, நூல்கள் என்னுடையதல்ல என எழுதவேண்டும். அவை சிறப்பன்று என்னும் தொடரில் அவை என்ற சொல் பன்மையாகும். எனவே அவை சிறப்பன்று என்று எழுதுவது பிழை. அவை சிறப்பல்ல என்று எழுதுவதே சரி.

10-ல் - 10-இல்

10-ல் என்று எழுதுவது பிழை. 10-இல் என்று எழுதுவதே சரி. 10-ம் வகுப்பு என்று எழுதுவது பிழை. 10-ஆம் வகுப்பு என்று எழுதுவதே சரி. 10-கு என்று எழுதுவது பிழை. 10-க்கு என்று எழுதுவதே சரி. 10-வது வகுப்பு என்று எழுதுவது பிழை. இதனையும் 10-ஆம் வகுப்பு என்று எழுதுவதே சரி.

உன் பெயர் எது - உன் பெயர் என்ன

எது, என்ன ஆகிய இரு சொற்களைப் பலர் வேறுபாடின்றிப் பயன்படுத்துகின்றனர். ஒருவரைப் பார்த்து உன் பெயர் என்ன என்று வினாவுவதற்கும், உன் பெயர் எது என்று வினாவுவதற்கும் உள்ள வேறுபாட்டை உணருதல் வேண்டும். ஒருவருடைய பெயர் இன்னது என்று முற்றிலும் தெரியாத நிலையில் உன் பெயர் என்ன என்று கேட்பது பொருத்தமாயிருக்கும். ஒரு பட்டியலில் உள்ள பெயர்களில் நாம் தெரிந்துகொள்ள விரும்பும் ஒருவரது பெயரும் இருக்கிறது என்னும் பொதுவான அறிவு நமக்கு இருந்து, ஆனால் அப்பட்டியலில் உள்ள பெயர்களில் அவர் பெயர் எது என்பதை நாம் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறபோது உன் பெயர் எது என்று கேட்பது பொருத்தமாயிருக்கும்.

பாரீசு நகரத்தின் நினைவுச் சின்னங்கள்

தமிழ்நாட்டின் கவிஞர் தேவகுமரன்

BIBLIOTHEQUE-SAINTE-GENEVIEVE - பிப்லியோத்தேக் - சேன்த் - ஜேன்வீயேவ்

இந்த நூல் நிலையம் 04-02-1851 ஆம் ஆண்டுக் திறக்கப்பட்டது. இங்குள்ள சிறந்த நூல்களை மாணவர்களும், மற்றவர்களும் படித்து மகிழலாம். இரவு பத்து மணிவரை நூல் நிலையம் திறந்திருக்கும். பாரீசு நகரத்தில் இதுவும் சிறந்த நூல் நிலையமாகும்.

HOTEL DE VILLE - ஓத்தேல் தே வீல்

இந்த இடம் 1141 ஆம் ஆண்டுக் கட்டத் தொடங்கப்பட்டது. 1533 ஆம் ஆண்டு மன்னர் பிரான்சுவா பிரேமியே மேலும் இவ்விடத்தை அழகு படுத்தினார்.

இந்த இடத்தில், பாரீசு நகரத்தின் மறக்க முடியாத வரலாற்று நிகழ்ச்சிகள் நடந்தன. 1572 ஆம் ஆண்டு கிருத்துவ மதச் சண்டையும், 1789 ஆம் ஆண்டு புரட்சியும் நடந்தன.

மன்னர் லூயி் XVI அவர்கள் இந்தக் கட்டிடத்தின் முன் மண்டபத்தில் முதன்முறையாக மூன்று வண்ணங்கள் கொண்ட (நீலம், வெள்ளை, சிவப்பு) சூணியை ஆடையின் மேல் அணிந்து மக்களின் முன்னால் வந்து நின்றார்.

1944 ஆம் ஆண்டுப் பாரீசு நகரம் விடுதலை பெற்றது. புதுவைப் புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசனார் "பாரீசு விடுதலை" என்ற கவிதையைப் பாடியுள்ளார்

தேகோல் அவர்கள் (DEGAULLE) இங்கிருக்கும் முன் மண்டபத்தில்தான் மக்களின் பாராட்டுகளைப் பெற்றுக் கொண்டார்.

இப்பொழுது இந்த இடத்தில் பல தமிழர்கள் வேலை செய்கின்றனர்.

குழந்தைப் பெயர்கள்

ஆண் குழந்தைப் பெயர்கள்

முதுகூத்தன்
முதுகுன்றன்
முதுகொற்றன்
முதுவழுதி
முருகமணி
முருகவேல்
முருகவேள்
யாழ்ப்பாணன்
யாழ்முதல்வன்
முருகுபாண்டியன்
முருகுவண்ணன்
முருகன்
முருகப்பன்
முருகொளி
முருகையன்
முல்லை
முல்லைத்தமிழன்
முல்லைநாடன்
முல்லையரசன்
முல்லையழகன்
முல்லைவாணன்
முல்லைவளவன்
முனியன்
முனிச்செல்வன்
முனியப்பன்
முனிவேல்
மூவேந்தன்
மெய்கண்டான்

மெய்யறிவன்
மெய்ப்பொருள்
மெய்மைப்பித்தன்
மெய்யப்பன்
மெய்யறிவு
மெய்யறிமகிழ்நன்
மெய்யன்பன்
மெய்வேலன்
மேதலைவன்
மோசி
மோசிகீரன்
மோசிகொற்றன்
யாழ்அரசன்
வஞ்சிக்
வஞ்சிக்கோ
வஞ்சிவேந்தன்
வடமலையப்பன்
வடமன்
வடிவழகன்
வடிவழகியநம்பி
வடிவலம்பன்
வடிவலம்பநின்றபாண்டியன்
வடிவடைநம்பி
வடிவேல்
வடுகப்பன்
வண்ணச்செல்வன்
வண்ணமுத்து
வணங்காமுடி

வந்தி
வல்லத்தரசு
வல்லாளன்
வல்லிக்கண்ணன்
வல்லியத்தேவன்
வல்லவரையன்
வல்லில்லி
வலங்கைப்பாண்டியன்
வலம்புரி
வலவன்
வலியன்
வழிக்குணைவன்
வழுதி
வள்ளுவன்
வள்ளுவன்நம்பி
வள்ளுவரடியான்
வள்ளியப்பன்
வள்ளிமணாளன்
வளங்கோ
வளவன்
வளன்
வளங்கோ
வளநரசன்
வளியன்
வண்டாரணன்
வாணன்
வாலறிவன்
வாரணன்

பெண் குழந்தைப் பெயர்கள்

முல்லை
மெய்யறிவு
மெய்யன்பு
மென்னிலா
மைவிழி
மைலம்மை
மொழியரசி
மொய்குழலி
யாழ்மொழி
யாழ்மகள்
யாழினி
யாழிசை
யாழிசைச்செல்வி
வஞ்சிக்கொடி
வலம்புரி
வளம்மதி
வண்ணிலா
வளர்பிறை
வஞ்சிமகள்
வள்ளுவமொழி
வண்டார் குழலி
வடிவு
வடிவரசி

வடிவழகி
வாடாமலர்
வண்ணச்செல்வி
வண்ணமாலை
வடிவம்மை
வண்ணவார் குழலி
வல்லி
வல்லிக்கொடி
வள்ளி
வள்ளிநாயகி
வள்ளியம்மை
வாணிலா
வாழ்வரசி
வான்மதி
வான்மாடி
வாண்குயில்
வாணமாதேவி
விற்கொடி
விடி வெள்ளி
விண்ணிலா
விடுதலைவிரும்பி
வெற்றிச்செல்வி
வில்வேல்விழி

வெள்ளி
வெள்ளிவிதி
வெள்ளிச்செல்வி
வெற்றிச்செல்வி
வெற்றிமகள்
வெண்ணிலா
வெண்மணி
வெண்டாமரை
வெற்றியரசி
வேண்மகள்
வேனில்
வேம்பரசி
வேயுறுதோளி
வேய்தோளி
வேல்மயில்
வேல்விழி
வேய்ங்குழலி
வேற்கண்ணி
வைகறை
வைரநெஞ்சன்
வைரம்
வைரமணி
வைவேற்கன்னி

(தொடரும்)

புதியதோர் உலகம்

செய்வோம்!

கவிஞர் க். பாரத்தாசன்

பூமணக்கும் செந்தமிழைப் புவியில் எங்கும்
புகழ்மணக்கச் செய்திடுவோம்! கற்றோர் போற்றும்
நாமணக்கும் தமிழமறையின் நெறியில் நின்று
நல்லறங்கள் ஆற்றிடுவோம்! நமது மண்ணில்
பாமணக்கும் பைந்தமிழை ஆட்சி மன்றிற்
பாங்குடனே அமர்த்திடுவோம்! வாழ்வில் என்றும்
காமணக்கும் தன்மையைப்போல் அன்பை ஏற்றுக்
கலைமேவும் புதியதோர் உலகம் செய்வோம்!

கொல்லாமை நெறிவளர்த்தால் விளையும் இன்பம்!
குடிப்பழக்கம் விட்டகன்றால் தொலையும் துன்பம்!
பொல்லாமை அறவிடுத்தால் புன்மை நீங்கும்!
பொய்யாமை கடைப்பிடித்தால் புகழே ஓங்கும்!
இல்லாமை எனுஞ்சொல்லை இங்கே நீக்கி
எல்லோரும் அறிவொளியை ஏற்க வைப்போம்!
கல்லாமை ஒழித்திங்குக் கல்விச் செல்வம்
கமழ்கின்ற புதியதோர் உலகம் செய்வோம்!

மலர்ந்துள்ள தமிழ்நூலின் மாட்சி தன்னை
மறவாமல் காத்திடுவோம்! சோலை தன்னில்
அலர்ந்துள்ள மலரைப்போல் அழகாய் மின்ன
அகிம்சையாம் அருளொளியைப் போற்றிக்காப்போம்!
தளர்ந்துள்ள சமூகத்தின் துயரம் போக்கித்
தழைத்தோங்க வழிவகுப்போம்! மதத்தால் இங்கே
வளர்ந்துள்ள வன்முறையை மடியச் செய்து
வளமோங்கும் புதியதோர் உலகம் செய்வோம்!

துன்பமார்க்கத் தீமைகளைச் சூலங்கச் செய்யும்

கூழ்ச்சிகளை அடியோடு வெட்டி சாய்ப்போம்!
நன்மார்க்கம் தனைவிட்டு நலிவோர் தம்மை
நலங்கொழிக்கும் நன்னெறியில் நடக்க வைப்போம்!
பொன்மார்க்கப் பொதுவுடைமை யூத்தால் அன்றோ
பொற்புடைய திருநாட்டைப் பொலியக் காண்போம்!
சன்மார்க்கப் பூஞ்சோலை தழைத்தே ஓங்கச்
சால்புடைய புதியதோர் உலகம் செய்வோம்!

தீண்டாமை எனுமிந்தத் தீப்ப முக்கம்
தினையளவும் இல்லாமல் ஒழித்தே வாழ்வோம்!
தூண்டாமை உற்றதனால் நாழும் வீணை
தொல்லுலகில் வாடுகின்ற தொல்லை தீர்ப்போம்!
வேண்டாமை என்பதெல்லாம் தீதே! நல்லோர்
வேண்டுவன என்பதெல்லாம் நன்றே ஆகும்
ஈண்டி-ஆமை யெனஐந்து புலன டக்கி
இன்பமிகு புதியதோர் உலகம் செய்வோம்!

ஏடெங்கும் சாதிகளின் பெயரைச் சேர்த்தே
எழுதிகின்ற பழக்கத்தை வளர்க்கின் றாரே!
நாடெங்கும் சாதிகளின் சங்கம் வைத்து
நல்வாழ்வில் நஞ்சுதனைக் கலக்கின் றாரே!
வீடெங்கும் வீதியெங்கும் சாதிப் பேரை
வேண்டுமென்றே சூட்டிநின்று மகிழ்கின் றாரே!
ஈடெங்கும் இல்லாத நாட்டைக் காண
இன்றேநாம் புதியதோர் உலகம் செய்வோம்!

தூங்குகின்ற இரவிலும் தூங்கி டாத
துயரளிக்கும் மதுக்கடையால் மனித நேயம்
நீங்குகின்ற சதிநடக்கும்! முன்னோர் சேர்த்த
நீடுபுகழ் அத்தனையும் நில்லா தாக்கும்!
எங்குகின்ற வறுமையினை ஏந்தும் அந்த
இழிநிலையை எரித்திடுவோம்! இன்பம் வந்து
தேங்குகின்ற அருள்வாழ்வைக் கைபி டித்துச்
சீர்மேவும் புதியதோர் உலகம் செய்வோம்!

அரும்புகின்ற ஆசைக்கே அணைதான் உண்டோ?

அழுகுடைய கைம்பெண்ணை அடைத்தல்நன்றோ?
திரும்புகின்ற திசையெங்கும் பெண்ணை வாட்டிச்
சீரழிக்கும் வரன்கொடுமை சிதைப்போம்! உள்ளம்
விரும்புகின்ற காதலரைப் பிரிக்கச் செய்யும்
வேற்றுமையை வேரறுப்போம்! கருணை யில்லா
இரும்புமனம் கொண்டவரை முறிய டித்தே
எழில்மிளிரும் புதியதோர் உலகம் செய்வோம்!

இயல்சைப்புலவர் இராச. வேங்கடேசனாரின் கவிதைகள்

TRADUCTION: L. GASCA

அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்குந்தாம்?

வெள்ளி முளைத்துக் கீழ்வானம்
வெளுத்த பொழுதில் மாசில்லா
வெள்ளை மனத்துஅவ் வழுவரினம்
மேலாம் கலப்பை தோளேந்தி
அள்ளும் சுவைசேர் பாட்டிசைத்தே
அசைந்த சைந்தே நடைவிரிப்பர்;
புள்ளினங்கள் புதுவானில்
பொலிவாய்ப் பறந்து பண்பாரும்!

பிள்ளைப் பருவம் ஆனாலும்
பெரியோர் சிறியோ ரானாலும்
உள்ளும் புறமும் ஒன்றாக
உறையும் அந்தச் சிற்றூரில்,
கள்ளம் அறியா ஒருசிறுவன்
கல்ல றைக்குச் சென்றங்கே
உள்ளே உறங்கும் உடன்பிறப்பின்
உச்சி மீது மலர்வைத்தான்!

என்றும் போலே அன்றைக்கும்
இருகண் மூடி அமைதியுடன்
நின்றே மூன்று மணித்துளிகள்
நேயம் வளர்த்த தம்பியுடன்
ஒன்றா யிருந்த பொழுதுகளை
உள்ளம் நினைந்து வழிபட்டு
நன்றே திரும்பி நண்பர்களை
நாடிச் சென்றான் விளையாட!

சற்றுத் தொலைவில் மரநிழலில்
தனியே நின்ற ஒருபெரியார்
உற்றுப் பார்த்தார்; அச்சிறுவன்
ஒவ்வோர் நாளும் கல்லறையில்
பற்றுக் கொண்டே மலர்வைக்கும்
பண்பை வியந்து மனம் நெகிழ்ந்தார்!
பொற்றா மரைபோல் முகஞ்சிவந்து
பொலியும் சிறுவன் முன்சென்றார்!

காலை தோறும் தவறாமல்
கவிஞ்சேர் மலரைக் கல்லறையின்
மேலே வைத்துக் கண்மூடி
மெய்யன் புடனே நீவணங்கும்
மேலாம் மனிதர் யாரென்று
விளம்பு வாயா? எனக்கென்றார்;
சீலன் என்னும் சிறியதம்பி
உறங்கு கின்றான் எனக்கிளந்தான்!

Y a-t-il une targette pour cacher l'affection ?

Quand le soleil se lève
Et que l'orient s'éclaircit,
La gent paysanne au cœur franc,
Portant sur l'épaule la bonne charrue,
Chante sur un air mélodieux
Et s'avance en se balançant.
Les oiseaux, dans le ciel nouveau,
Gazouillent en volant harmonieusement.

Dans le cas des enfants
Ou dans celui des grands et des jeunes,
Les sentiments et les actes vont de pair
Dans cette petite ville.
Ainsi un garçon candide se rendit
A la tombe où reposait son frère.
Là, à l'endroit de la tête,
Il mit des fleurs.

Ce jour-là comme d'habitude,
Fermant les deux yeux,
Immobile pendant trois minutes,
Avec un serrement de cœur,
Il se rappela les bons moments
Passés avec son frère affectueux.
Se retournant, il alla vers ses amis
Pour jouer.

Un peu loin, au pied d'un arbre,
Un homme âgé, solitaire,
Vit longuement le spectacle.
Il admira la constance du jeune
Qui, chaque jour, au cimetière,
Mettait affectueusement des fleurs.
Il alla au devant du garçon
Au visage éclatant comme le lotus.

-« Chaque matin, sans manquer,
Mettant de belles fleurs sur la tombe,
Fermant les yeux,
Tu vénères quelqu'un avec amour.
Ce grand homme, qui est-il ?
Peux-tu me le dire ? », demanda-t-il.
-« Mon petit frère Silane
Dort là-bas ! », répondit-il.

அன்புச் சிறுவன் குடும்பத்தை
அறிய விழைந்த அப்பெரியார்,
தன்முன் அவனை அழைத்திட்டார்;
தடவிக் கொடுத்தார் அவன் முதுகை!
முன்பின் அறியா எனைநெருங்கி
முறையே வணங்கிப் பதிலுரைக்கும்
சின்னஞ் சிறிய பிள்ளையெனச்
சிந்தை மகிழ்ந்து புகழ்ந்திட்டார்!

உனக்குத் தம்பீ வேறெவரும்
உண்டா? நீங்கள் எத்தனைப்பேர்?
கணக்கிட் ருச்சொல் எனக்கேட்டார்!
"கைவி ரல்விட் டெண்ணி யெண்ணித்,
தனக்குள் வாழும் சீலனுடன்
சரியாய் எழுவர் இருக்கின்றோம்"
எனப்ப கர்ந்தான்! அப்பெரியோர்,
எழுவர் இல்லை, அறுவரென்றார்!

மீண்டும் சிறுவன் தளராமல்
விரல்விட் டொவ்வொன் றாயெண்ணி
மாண்டு போன தம்பியையும்
மறவா(து) எழுவர் நாங்கென்றே
தூண்டும் அன்பின் திறத்தாலே
துணிந்து ரைத்தான்; இறந்தவர்கள்,
மீண்டும் வாரார் எனப்பெரியார்
விளக்கி நின்றார் பரிவுடனே!

"ஒன்றாம் இறையைத் தொழுகையிலும்
உணவு கொள்ளும் பொழுதினிலும்
நன்றே நாங்கள் பேசுகின்ற
நலஞ்சேர் பேச்சை வானகத்தில்
நின்றே கேட்பான் சீலனை
நேயம் மிகுமென் அன்னையவள்
சொன்னாள்" என்றான் சூதறியான்!
சொரிந்தார் கண்ணீர் அப்பெரியார்!

Le vieillard, désireux de connaître
La famille du garçon affectueux,
Le fit venir devant lui.
Il lui caressa le dos.
-« Tu es le bon petit enfant
Qui vient à moi, inconnu !
Qui me répond, me saluant dûment ! »
Dans sa joie, il le félicita ainsi.

-« Est-ce que tu as d'autres frère ?
Combien êtes-vous en tout ?
Fais le calcul et dis-le moi ! »
Comptant maintes fois sur ses doigts,
Avec Silane qui vivait en lui,
-« Nous sommes exactement sept ! », dit-il.
Le vieillard rectifia :
-« Pas sept ! Seulement six ! »

Encore une fois, sans faiblir,
Sortant un par un ses doigts,
Sans oublier le frère mort,
Poussé par la force de l'affection
Il affirma nettement :
-« Nous sommes bien sept ! »
-« Les morts ne reviennent pas ! »
Le vieillard le lui expliqua gentiment.

-« Quand nous adorons le Dieu qui est un,
Quand nous prenons la nourriture,
Les propos que nous tenons à ces moments-là,
Silane les écoute
Du ciel où il est maintenant.
Ma tendre mère me la affirmer ! »
Ainsi parla le petit innocent.
Et le vieillard versa des larmes...

இன்பமே எந்நாளும்துன்பம் மில்லை

இல்லார்க்குக் கொடுப்பதுவும் எவ்வோர் தம்மன்
இழ்ந்நிலையைப் போக்குவதும் இயல்பாய்க் கொண்டு
கல்லார்க்குக் கல்வீநலம் கன்யச் செய்து
கல்லாமை இல்லாமை ஆக்கி, நாட்டில்
நல்லார்க்கு அருங்கேட்டை நாளும்துன்பம் போக்கி
நன்மையே செய்துமன நிறைவைப் பெற்றே
எல்லார்க்கும் அன்புடைய ராக் வீட்டால்
இன்பமே எந்நாளும்துன்பம் மில்லை

கவிஞர் தே. சனார்த்தனன், முதலியார்பேட்டை

Bharati, le poète tamoul

(1882-1921)

B. DASSARADANE

Bharati fut le premier poète à révolutionner la langue tamoule en composant des poèmes pouvant être compris par tous : la littérature tamoule était étudiée seulement chez les rois, les prêtres et les érudits. Il y avait une conception ésotérique de la poésie : Bharati devina le danger que cela comportait pour la vitalité de la langue elle-même, ainsi enfermée dans des palais, des temples et des universités. Pour la sauver, il composa des poèmes pouvant être compris même par des illettrés. Ainsi, il libéra la langue tamoule de sa prison et la restitua au peuple.

Soubramania Bharati est né à un moment où le nationalisme du peuple indien s'affirme de jour en jour. C'est l'époque où les Tamouls commencent à jeter un regard plein de fierté sur leur passé, se mettent à libérer le présent de la dégradation qui l'avait assiégé peu à peu. Bharati était la voix de ce nationalisme et de cette nouvelle conscience nationale. Compagnon de route des patriotes engagés dans la lutte pour la liberté et l'indépendance de l'Inde, sa poésie est un hymne à la gloire de l'Inde ; elle montre son immense foi dans un avenir glorieux et reflète son amour passionné pour sa terre natale. Sa poésie nous dévoile son esprit révolutionnaire et militant. En 1908, Bharati fut le premier réfugié politique indien à trouver asile à Pondichéry, ce « coin de France » qui accueillit également Aurobindo Gosh en 1910.

Apôtre de la liberté.

Il hait toute forme de tyrannie qui enchaînerait l'esprit de l'homme ; il est convaincu que, seulement dans la liberté, l'homme puisse s'accomplir pleinement. La liberté s'étend aux hommes d'un pays comme aux nations elles-mêmes : cette vision du monde transcendant les frontières nationales n'est-elle pas l'âme d'un poète universel ?

Libération de la femme

Bharati considère que la liberté, oxygène d'une nation, ne peut être le monopole des seuls hommes ; sinon la notion même de liberté perdrait tout son sens. Il estimait que la liberté de la femme était absolument nécessaire à l'indépendance de l'Inde.

Justice sociale

Bharati écrit de nombreux poèmes sur la misère de petites gens et des masses laborieuses de l'Inde. Dans son célèbre poème sur la liberté, il condamne sans appel le système des castes, et indique que la liberté, loin d'être une fin en soi, n'est qu'un moyen pour assurer le progrès social et la justice. Pour

Bharati comme pour Tagore, l'adoration du travail est une obligation morale ; tous les travailleurs méritent le respect ; il a du mépris pour les parasites et les lâches. Education

Bharati prône l'éducation universelle sans oublier les intouchables, les plus ignorants parmi les ignorants, ceux qui étaient considérés jusqu'alors comme indignes de toute instruction. L'éducation doit s'étendre sans limite à toutes les femmes. Il exige que l'enseignement soit dispensé en langue maternelle ; il invite les enfants à aimer les animaux quels qu'ils soient, utiles ou pas, voleurs ou méchants. Dans son louange à Lakshmi, déesse de la richesse, il a une analyse originale sur la richesse : les gens pensent que richesse et savoir ne peuvent cohabiter -« la lumière de savoir fuit les riches » Tirouvallouvar, autre grand poète tamoul du 3ième siècle- Contrairement à Tirouvallouvar, Bharati pense que c'est dans la fusion du savoir et de la richesse que réside le bonheur. Quant à la richesse d'un pays, sa seule richesse matérielle ne peut suffire à le rendre prospère : le sacrifice et le travail acharné des hommes et des femmes compte autant.

Un grand combattant contre le système des castes, partisan de la tolérance religieuse et de la paix sociale, champion passionné de la pensée scientifique, ennemi des superstitions et des dogmes révolus, poète de l'émancipation des femmes et des réformes sociales, adversaire intraitable de toutes les formes de chauvinisme, Bharati avait un profond amour de sa langue maternelle. Il fut un temps où les intellectuels avaient honte de parler en Tamoul. Par sa poésie et sa prose modernes, il a enrichi sa langue et l'a revivifié en introduisant des expressions et des rythmes populaires.

Bharati a vécu 39 ans seulement : il n'a cessé durant toute sa vie à réveiller les masses, susciter l'espoir et la confiance en eux-mêmes, à les organiser et à les faire entrer dans la lutte pour la liberté et l'indépendance. Il exprima sa vive indignation devant la misère et la pauvreté dans le monde. Il compara ceux qui luttent contre ces fléaux au « sel de la terre » et aux étincelles de l'esprit de Dieu.

Bharati, par sa langue, est un poète tamoul.

Par son pays, c'est un poète national.

Par ses idées, un poète universel.

B.Dassaradane 35, rue Savier 92240 Malakoff
dassaradane@fafi.org Tél. & Fax. 01 42 53 03 12

நூல் மதிப்புரை

உலக அமைதி, அன்பு, அறிவு, ஆற்றல்களின் அறைகூவல், தனித்தமிழ்ப் பண்பாட்டின் திறவுகோல், பிரஞ்சுப் பெருமைக்கு ஒரு நெம்புகோல் புலவர் இரா. பன்னீர்ச்செல்வம் அவர்களின் நான்கு நூல்கள் "நெஞ்சத்தில் பூத்த மலர்கள்" "பொங்கிவரும் புது வெள்ளம்" "பொருள் புதிது" "உலகமே என் குடும்பம்"

500g எடைக்கான அஞ்சல் தலையுடன் கொடை அனுப்புவோர்க்கு நூல்கள் அனுப்பப்படும். நூல்கள் விலையில்லாதன. முகவரி

LOURDEMARIANADANE
25 Avane du 8 mai 1945
95400 Villiers Le Bel

நூல்களின் நுழைபுலம்பற்றி, புதுவை அரசின் சார்புச் செயலர் கவிமாமணி கல்லாடன் அவர்களின் கவிமலர்கள்

நெஞ்சத்தில் பூத்த மலர்கள்

நெஞ்சத்தில் பூத்திட்ட மலர்கள் தம்மை நிறைவாக மணம்கூட்டத் தொகுத்த ளித்தார்! மஞ்சத்தில் மகிழ்வோர்க்கு மட்டு மின்றி மச்சினிலே உழல்வோர்க்கும் எல்லாம் என்றே செஞ்சொல்லில் பொதுபரிசைச் சொன்னார்! கல்வித் திறஞ்சொன்னார், கலைசொன்னார், அறிவைச் சொன்னார்! வஞ்சத்தை மணங்கொள்ளார், அன்பே பூண்டார்! வளவாழ்வின் நலஞ்சொன்னார், அறத்தைச் சொன்னார்!

பொங்கிவரும் புது வெள்ளம்

பொங்கிவரும் புதுவெள்ளம் காட்டிக் காட்டிப் புரியவைத்தார் புரட்சியினைப், புதிய நோக்கை! இங்கெவரும் அருள்வேட்கை கொள்க வென்றார்! இயற்கைவழி உரிமையதன் விளக்கம் சொன்னார்! மங்கிவரும் மொழியுணர்வை மதத்தின் பேரால் வளர்ந்துவரும் வேற்றுமையைக் களைக என்றார் தங்களரும் வாழ்வினிக்க அன்பு செய்க, சமத்துவத்தைப் போற்றிடுக என்றும் சொன்னார்!

பொருள் புதிது

பொருள்புதிது, சுவைபுதிது, சொல்லு கின்ற போக்கினிலே வளம்புதிது, வாழ்வில் கண்ட இருள்புதிது, இருளகற்ற எடுத்து ரைக்கும் இன்சொல்லில் இழைவதெல்லாம் புதிது, நெஞ்சின் மருள்புதிது, மருளகற்றி மாற்றம் காண வழங்குகிற அறிவுரையும் புதிதே, தோயும் அருள்புதிது, அறம்புதிது, ஆத்தி சூடி அகம்உணர்த்தும் பண்புநலம் புதிதே ஆகும்!

உலகமே என் குடும்பம்

உலகமெல்லாம் என்குடும்பம், உயர்ந்த நோக்கம், ஒப்பரிய பண்பாடு, தமிழர் மாண்பு, கலகமெல்லாம் தவிர்ந்திடுதல், வைய மெல்லாம் கலந்தினிது உறவாடல், அன்பு கொள்ளல், இலகமருள், உயிரிரக்கம், ஆன்ம நேயம், எவ்வெவர்க்கும் பொதுநெறியே காண்ப தெல்லாம் நிலைகுலையாப் பெருவாழ்வே என்று காட்டும் நேரில்லாக் கருவூலம் இந்த நூலே!

இத்தனையும் இலங்குகிற நூல்கள் தந்தார், எழிலான வாழ்வுக்கு வழியைச் சொன்னார்! சொத்தனைய கொள்கைகளைக் குவித்தார், இங்குச் சூழ்ந்துள்ள அனைவரையும் கொள்க என்றார்! சொத்தனைய மலர்மணத்தை வழங்கி யுள்ளார், குலம்வாழ, நலம் சூழ, அமைதி சூழ, முத்தனைய நூல்தந்தார் பன்னீர்ச் செல்வம், முத்தமிழ்போல் வாழ்கவென வாழ்த்து வோமே!

தொடர்ந்தீடுமே!

ஒவ்வொரு மலரிலும்
உன்றன் முகத்தைப்
பார்க்கின்றேன்!

ஒவ்வொரு நிமிடமும்
உன்னை எண்ணி
மகிழ்கின்றேன்!

ஒவ்வொரு மின்னலிலும்
உன்றன் நடையைக்
காண்கின்றேன்!

என்னுடைய
ஒவ்வொரு மூச்சிலும்
உன்றன் பெயரை
உரைக்கின்றேன்!

யான் செல்லும்
ஒத்தையடிப் பாதையிலும்
உன் கூந்தலைக்
காண்கின்றேன்!

அன்பே!
ஒரு நொடியாவது
என்னை எண்ணியதுண்டா?
இல்லையென - நீ
சொன்னாலும்
என் வேண்டுகல்
தொடர்ந்தீடுமே!

- பாரீசு பார்த்தசாரதீ

வளரும் அறிவியல்

ஞாயிறைத் தொழுதான்
அன்றைய மனிதன்!

திங்களைக் கைக்கொண்டான்
இன்றைய மனிதன்!

செவ்வாய் என்னருகே
தெரிகின்றது! - ஏனோ
புதன் மட்டும்
கோபத்தால் கொதிக்கின்றது!

வியாழன் நான் ஓய்வு
கொள்ளும் இடமாகும் - அங்கு
வெள்ளி ஒளிதரும்
விளக்காகும்!

சனி எனக்கஞ்சி
ஓடிவிடும்!

விண்மீன் நான்
வாழும் வீடாகும்!
வானவெளி என்
வீட்டின் ஓடாகும்!
வெண்முகில் நான்
எழுதும் ஏடாகும்!
கற்பனைக் கதையல்ல
காலப் போக்கில்
கண்டறிவீர் எந்தன் கூற்றை!

- அப்பாவு

கம்பன் விழா

திருவள்ளூர் ஆண்டு உ05க-விடை-ரு (19-05-2002) அன்று பிரான்க நாட்டில் கம்பன் விழா நடைபெறவுள்ளது. கவியரங்கம், வழக்காடு மன்றம், கருத்தரங்கம், நாட்டியம் இன்னிசை ஆகியவை விழாவில் இடம்பெறுகின்றன.

கவிதைப் போட்டி: தம்மு மொழியையும், தம்முனைத்தையும் குறித்துக் கவிதை அமைதல் வேண்டும்

கட்டுரைப் போட்டி: கம்பனையும், கம்பராமாயணத்தையும் ஆய்வாகக் கொண்டு கட்டுரை அமைதல் வேண்டும்

சிறுகதைப் போட்டி: அயல் நாட்டில் வாழ்கின்ற தம்முதம் வாழ்க்கையைக் குறித்துக் கதை அமைதல் வேண்டும்

படைப்புக்களை அனுப்ப இறுதி நாள்: 30-04-2002

படைப்புக்களைக் கம்பன் இதழ் முகவரிக்கு அனுப்ப வேண்டும்

அறிவுப்பெட்டகம்-5 ஆடல்வல்லான்

தமிழ்லக்கியம்

1. "வாழ்வினில் செம்மையைச் செய்பவன் நீயே" என்ற தமிழ்த்தாய் வாழ்த்துப் பாடலை எழுதியவர் யார்?
 - உணர்ச்சிக் கவிஞர் உவமைக் கவிஞர்
 - புரட்சிக் கவிஞர்
2. குருதிப் புனலின் நாவலாசிரியர் யார்?
 - இந்திரா பார்த்தசாரதி இந்திரா குப்புசாமி
 - புலவர் இந்திரா குமாரி
3. "மொழி ஞாயிறு" என்று அழைக்கப்படுபவர் யார்?
 - கலைவாணர் அம்பலவாணர்
 - தேவநேயப்பாவாணர்
4. தமிழர்தம் வீர வரலாற்றைக் காட்டும் நூல் எது?
 - அகநானூறு புறநானூறு
 - ஐங்குறுநூறு
5. சிலப்பதிகாரத்தில் கூறப்படும் இலங்கை அரசனின் பெயர் என்ன?
 - கயவாகு கரிகால்வளவன் கனகன்

6. குறிஞ்சியும் - முல்லையும் முறைமையில் பிறழ்ந்து வரும் நிலம் எது?
 - சதுப்பு நிலம் நன்செய் நிலம்
 - பாலை நிலம்
7. பாண்டிய மன்னர்தம் கொடி எது?
 - புலிக்கொடி மீன் கொடி
 - முல்லைக் கொடி

8. சேரமன்னன், கண்ணகிக்குச் சிலை வடிக்க யார் தலையில் கல் கொண்டு வந்தான்?
 - கனகவிசயன் கலிங்கர் கங்கர்

தமிழ்லக்கணம்

9. சொல் எத்தனை வகைப்படும்?
 - இரண்டு நான்கு ஆறு
10. "தொட்டனைத்தூறும்" என்ற திருக்குறளில் உள்ள அணி எது?
 - உவமையணி
 - இல்பொருள் உவமையணி
 - எடுத்துக் காட்டுவமையணி
11. உயிரளபெடை எத்தனை வகைப்படும்?
 - எட்டு நான்கு இரண்டு
 (போட்டியில் கலந்து கொள்ளும் அன்பர்கள் இப்பகுதியை நகல் எடுத்து விடை எழுதி அனுப்புக. வெற்றி பெற்றவர்களுக்குச் சிறந்த நூல்களைப் பரிசாக அளிக்கப்படும்.)

12. தாழிசை, துறை, விருத்தம் இம்மூன்று இனங்களை என்னவென்று அழைப்பர்?
 - பாவினம் கூட்டினம் சொல்லினம்
13. "கண்ணிமைப் பொழுதும்" "கைந்நொடிப் பொழுதும்" இவை எதைக் குறிக்கும்.
 - கண்ணுறுத்தல் அழைத்தல்
 - மாத்திரை அளவு
14. முள் + செடி = முட்செடி - இது எவ்வகை விகாரப் புணர்ச்சி?
 - தோன்றல் திரிதல் கெடுதல்
15. நூல் எத்தனை வகைப்படும்?
 - மூன்று நான்கு இரண்டு
16. மூன்று கீர்களைக் கொண்டு முடியும் அடியை என்னவென்று அழைப்பர்?
 - குறளடி அளவடி சிந்தடி

பொதுவியல்

17. ஆறுகள் கடலோடு கலக்கும் இடத்திற்குப் பெயர் என்ன?
 - டெல்டா முத்தாறு சிற்றாறு
18. "நான் அரிச்சந்திரா நாடகத்தைப் பார்த்து உண்மை பேசக் கற்றுக் கொண்டேன்" என்று கூறியவர் யார்?
 - பண்டிதர்நேரு இந்திராகாந்தி
 - மகாத்மா காந்தி
19. இந்தியாவின் தேசிய பாடலை எழுதியவர் யார்?
 - இரவீந்திரநாத் தாகூர் சர்மிளா தாகூர்
 - சுரேந்திரநாத் தாகூர்
20. முதல் தமிழ்த்திரைப் படத்தை இயக்கியவர் யார்?
 - டி. ஆர். சுந்தரம் டி. ஆர். ரகுநாத்
 - எல்லீசு ஆர். டங்கன்

13-02-2002 ஆம் இதழின் விடைகள்:

1. பெருந்தேவனார் 2. கண்ணகி 3. கர்ணன் 4. கபாடபுரம் 5. முதலாம் இராசராசன் 6. ஓரி 7. காஞ்சி 8. உமறுப் புலவர் 9. இரண்டு 10. கம்பர்
11. ஆறு வகைப்படும் 12. ஐ 13. ஏழு 14. அ, இ, உ 15. பெருந்தேவனார் 16. மூன்று 17. ஈ.வேரா. 18. காந்தாரக்கலை 19. காளிதாசர் 20. யுவான்-சுவாங்

பேரழக

கவிஞர் க. பாரத்தாசன்

கற்பனை நல்கும் கட்டழக
 கருத்தைக் கவரும் பொட்டழக
 நற்றுணை யாகும் ஓரழக
 நல்லாள் அவளே பேரழக

கண்ணைப் பறிக்கும் உடையழக
 காற்றில் அசையும் இடையழக
 என்னை மயக்கும் நடையழக
 ஏக்கம் கொடுக்கும் சடையழக

வண்ணத் தம்பின் சொல்லழக
 வானில் மிளரும் வில்லழக
 மின்னும் மணியாம் பல்லழக
 விளங்கும் இளமை நல்லழக

உன்னாசை கொண்டு

எடுப்பு

இந்திர லோகத்து முல்லை - இவள்
 இன்பத்துக் கேதங்கரம் எல்லை

தொகுப்பு

மந்திர விழுகளின் தொல்லை - என்
 மயக்கமே தீர்ந்தட வில்லை

முடிப்பு

பூக்களைப் பூத்தீடும் சோலை-இந்தப்
 பொன்மகள் அணிந்தீடும் சேலை
 பாக்களை நெய்தீடும் ஆலை-இவள்
 பட்டுடல் கவிநிறை சாலை

சிறப்பினைத் தந்தீடும் தொண்டு-ஆம்
 தகைத்தீட்டேன் இவளிடம் கண்டு
 பிறப்பினில் பலவகை யுண்டு-நான்
 பிறந்தீட்டேன் இவளாசை கொண்டு